

IVO DIMA

RIVALI

Volumul 2

SUFLETE RIVALE

StylusHD
Timișoara, 2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, IVO

Rivali / Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2020

3 vol.

ISBN 978-606-9092-32-3

Vol. 2. : Suflète rivale. - 2020. - ISBN 978-606-9092-34-7

821.135.1

Editura **STYLISHED**

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40) 727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

CAPITOLUL 1

— Doar puțin și ai scăpat de mine și de acele mele, Melody.

Am pus seringă de plastic pe masă și am mângâiat-o pe cățelușă, încercând să nu o sperii și mai tare. I-am făcut semn asistentei să o elibereze, iar animalul s-a relaxat sub acțiunea anestezicului.

M-am uitat în ochii ei mari și pentru o secundă mi-a fost milă de ea. Dar după această mică intervenție, o să alerge din nou fericită prin câmpul cu fân și o să aibă grijă de stăpânii ei.

Am reușit să îndepărtez tumoarea cu grijă, știind că dacă o să fac vreo greșală, nepoata șerifului nu o să mă ierte niciodată. Asistenta mea îmi ușurează o parte din muncă pentru că știe cum procedez și ce trebuie să îmi pregătească.

Două ore mai târziu, mi-am aruncat mănușile în coșul de gunoi și am tras aer în piept înainte să ies din sala de operații și să vorbesc cu stăpânii.

— Cum se simte Melody?

Angie, micuța în vârstă de șase ani, era tare nerăbdătoare să afle ce s-a întâmplat cu animalul ei fidel. Nici măcar nu le-a dat vreo șansă părinților ei să vorbească când m-am apropiat de ei.

M-am lăsat pe vine și m-am uitat în ochii ei, întâlnindu-mă cu aceeași privire pe care a avut-o și cățelușă înainte de operație.

— Melody se simte foarte bine, am asigurat-o. O s-o mai țin aici pentru observație și apoi o poți duce acasă.

Zâmbetul uriaș i-a luminat întregul chip, iar inima mea s-a mărit sub ochii ei. Acum înțeleg despre ce vorbește Nora și de ce își iubește atât de mult meseria.

— Cât timp?

Am tras aer în piept și am luat-o de mâinile ei micuțe și transpirate.

— Cel mult două zile, i-am promis. La sfârșitul săptămânii o să poți alerga cu ea chiar la tine acasă.

Fetița a început să chicotească și m-a îmbrățișat, strângându-și brațele în jurul gâtului meu.

— Ești cea mai tare!

Am zâmbit și am bătut-o ușor pe spate, apoi i-am făcut semn asistentei mele să o conducă la prietena ei devotată. Când m-am ridicat în picioare, cei doi adulți s-au apropiat de mine îmbrățișați și cu zâmbetele pe buze.

— Nu știu ce ne-am face fără tine, Jackie. Ne bucurăm enorm că doctorul Chamberlin și-a lăsat întreaga activitate pe mâna ta.

Mi-am afundat mâinile în buzunarele halatului și nu am făcut altceva decât să zâmbesc.

Îmi place să primesc complimente, dar de cele mai multe ori am senzația că nu le merit.

Chamberlin mai putea să lucreze pentru mult timp și pensionarea lui bruscă îmi pare tare suspectă. Mai ales că tata l-a vizitat cu câteva săptămâni înainte de această decizie radicală.

— Îmi fac doar meseria, am încercat să continui conversația.

Megan mi-a pus o mână pe umăr și a încercat să fie foarte convingătoare.

— Niciodată să nu te oprești, m-a încurajat cu zâmbetul pe buze. Ești făcută pentru meseria asta.

Numai dacă aș reuși să mă conving de acest lucru.

Am aprobat din cap și m-am îndreptat spre biroul meu, oftând cu putere.

Îmi place slujba mea. Îmi place să fiu în preajma animalelor și să le salvez. Dar mi-ar fi plăcut să o fac în termenii mei și nu în cei stabiliți de banii tatălui meu.

Am deschis ușa și mi-am căutat telefonul prin geanta de pe dulap, dorindu-mi enorm de mult să evadez cât mai repede din locul ăsta. Am nevoie de un pahar de vin și de o bărfă cu Nora.

— Răspunsul e da.

Am început să râd și am prins telefonul între ureche și umăr, începând să mă dezbrac de uniformă.

— Nici măcar nu știi ce vreau.

— E sâmbătă noaptea, niciuna dintre noi nu are o întâlnire și am avut amândouă operații. O sticlă cu vin e tot ce am nevoie.

Am agățat halatul în cuier și mi-am desfăcut părul din cocul insuportabil pe care eram forțată să îl port în timpul operațiilor.

— Restaurantul obișnuit?

— Ne vedem în zece minute.

Mi-am aruncat telefonul în geantă, mi-am luat geaca pe umeri și după ce m-am asigurat că totul e în regulă și calculatorul e oprit, am părăsit biroul.

Am încercat să fiu destul de convingătoare când am zâmbit personalului din clinică și urăsc faptul că trebuie să fiu ipocrită. Urăsc faptul că ei trebuie să fie ipocriți.

— Noapte bună, doctore Deverell.

Martin, portarul, cred că e singura persoană care mă tratează așa cum vreau eu. Ca pe Jackie, doctorul veterinar și nu ca pe Jackeline Deverell, unica fiică a unuia dintre cei mai bogați oameni din Austin, Texas.

Am deblocat mașina și mi-am aruncat geanta pe scaunul de lângă șofer înainte să mă urc în spatele volanului.

În timp ce mă îndepărtam de clinica de animale, m-am uitat câteva clipe în oglinda retrovizoare la clădirea impunătoare.

Când tata a fost de acord cu alegerea mea pentru facultate, a început să construiască clinica.

Inițial, biroul micuț al lui Chamberlin cu un singur cabinet și o umilă sală de operații, acum clinica deține patru săli de operații, douăzeci de saloane, un spațiu pentru reanimare și dotările aferente. Până acum șase luni, superiorul meu a condus totul, inclusiv studenții și practica lor. Apoi s-a pensionat brusc și mi-a lăsat mie toată responsabilitatea. Responsabilitate pe care tatăl meu mi-a adus-o. Sunt convinsă de asta, chiar dacă toată lumea îmi spune că sunt nebună.

Am oprit mașina în parcare restaurantului, exact lângă mini limuzina lui Robert Heimer. Cred că bătrânul a avut chef de o excursie și iar a furat SUV-ul prietenei mele, lăsând-o la cârma mașinii sale cu o culoare mult mai țipătoare.

Când am intrat în local, m-am dus direct spre separeul nostru obișnuit, unde Nora deja umplea paharele de cristal.

— Arăți groaznic, am spus fără nicio introducere.

Bruneta a început să râdă și mi-a arătat un gest obscen care m-a făcut să zâmbesc. M-am așezat în scaunul tapițat și am acceptat bucuroasă băutura.

— Știi că nu ar trebui să bem și apoi să conducem, nu?

Bruneta și-a dat ochii peste cap și și-a ridicat paharul, pregătindu-l pentru un toast.

— Nu o să ne îmbătăm, m-a asigurat. Și oricum nimeni nu o să ne facă nimic. Dacă îndrăznesc să mă aresteze, îl sun pe Aston și o încurcă cu toții.

Am dezaprobat din cap amuzată și mi-am ciocnit paharul cu al ei, apoi mi-am desfătat papilele gustative cu lichidul roșiatic.

— Încă te întâlnești cu el?

Nora a pufnit în râs și mi-a aruncat o privire nevinovată.

— Am încercat să îl țin departe de mine, dar nu vrea să înțeleagă mesajul. Plus că sărută excepțional și îmi face alegerea puțin mai dificilă.

Mi-am sprijinit cotul de masă și am refuzat meniul chelnerului care s-a apropiat de noi. Nora a făcut același lucru și am așteptat ca puștiul să se retragă ca să încep să o chinui.

— Sărută la fel de bine ca fratele meu?

Femeia și-a oprit paharul înainte să îi atingă buzele și s-a uitat la mine de parcă aș fi prins-o cu mâța în sac. Obrajii ei au căpătat o culoare trandafirie și am așteptat să bea și să își caute scuzele.

— Nu joci cinstit, a spus bosumflată.

Am ridicat ușor din umeri și am început să îmi învârt un deget pe marginea paharului.

— M-am cam săturat să joc cinstit.
 Respect Când mi-am îndreptat privirea spre prietena mea, am știut că e timpul să mă descarc. Nora mă face să vorbesc cu o ușurință care mă sperie. Nici măcar Lydia nu are acest efect asupra mea și în acest moment mă simt ca o trădătoare.

— S-a întâmplat ceva la clinică?

Mi-am lăsat mâna pe masă și am tras aer în piept.

— Am salvat-o pe cățelușa nepoatei lui Aston. Iar părinții ei m-au făcut să mă simt ciudat.

Am auzit-o pe prietena mea oftând și știam deja ce avea să îmi spună. Că totul e în capul meu și că sunt grozavă, chiar dacă eu mă consider o ratată de primă clasă.

— Jackie, trebuie să te oprești. Trebuie să nu te mai îndoiești de tine și de abilitățile tale.

Și-a pus mâna peste a mea și m-a făcut să oftez și să mă uit în ochii ei.

— Da, tatăl tău ți-a construit clinica, dar a făcut-o pentru că te iubește. Te-a convins să renunți la oferta din Dallas pentru că te voia aproape de el, aproape de familia ta.

— Și nu crezi că e ciudat că acum conduc clinica? Că după vizita lui Chamberlin s-a retras și se bucură de viață?

A zâmbit și a dezaprobat din cap.

— Te iubesc, dar ești complet nebună, a spus de parcă nu știam asta deja. Omul avea nevoie de pauza asta. E bătrân și bolnav, Jackie, și clinica îl suprasolicita foarte tare. Nu poți să dai vina pe tatăl tău pentru asta.

Mi-am sprijinit spatele de suprafața dură a scaunului și mi-am retras mâna din strânsoarea brunetei.

— Nu ar trebui să îi iei apărarea. El e motivul pentru care nu poți să mă vizitezi la fermă.

Ei bine, el și idiotul de Jack, dar prefer să nu pun și mai multă sare pe rană.

Chipul prietenei mele s-a întristat și în acest moment tot ce îmi doresc e să îi lovesc cap în cap pe tatăl și pe fratele meu.

Amândoi o condamnă pe Nora pentru că a fost o bună prietenă pentru Hunter și nu sunt de acord cu apropierea dintre mine și ea sau dintre ea și Lydia. Dar atât eu, cât și cumnata mea am reușit să trecem peste toate problemele și să ne dăm seama că Nora e o persoană minunată și că ei sunt doi idioți înfumurați.

Până și mama și Anna o adoră și au uitat complet de toate momentele proaste și pline de răutăți. Dar, bărbații Deverell sunt mult prea încăpățânați ca să vadă binele din fața ochilor.

— Aș prefera să nu vorbesc despre asta.

Mi-am luat paharul de vin și mi-am dat ochii peste cap.

— Atunci nu fi o ipocrită. Nu poți să îmi spui mie să nu plec urechea la zvonurile din preajma mea și tu să îl lași pe Cornelius Deverell să te târască în noroi de fiecare dată când are ocazia.

Am sorbit din pahar și nu am mai auzit cuvintele Norei pentru că privirea mea s-a oprit asupra lui Josh Brown.

Degetele mi s-au strâns pe cristalul transparent și probabil au început să se albească.

Îmbrăcat cu o pereche de blugi, o cămașă închisă la culoare, cu părul brunet aranjat și cu zâmbetul pe buze, o are la braț pe ușuratica de Chantal Hill.

Am tras aer adânc în piept și am încercat să nu mă las intimidată de prezența lui și să îl ignor complet. De parcă asta ar fi atât de ușor.

Nora s-a uitat la cuplul minunat și apoi m-a privit îngrijorată.

— Vrei să plecăm?

Am continuat să mă uit la ei și am băut din vin, înaintea să dau din cap în sens negativ.

— Nu pot să fug încontinuu de el, Nora.

Mi-am luat ochii de la el, cu toate că inima mea începe să se crape cu fiecare secundă cu care acea lighioană e agățată de el.

Au trecut doar patru luni. Patru luni de când i-am oferit virginitatea mea, iar el nici măcar nu s-a mai uitat la mine. Nici măcar nu mi-a adresat vreun cuvânt.

De câteva ori i-am vizitat ferma, dar mereu tatăl său a fost cel care a avut nevoie de mine. Niciodată el.

A continuat să iasă cu Chantal la orice eveniment și are grijă să mi-o arunce în față ori de câte ori are ocazia. Și nu înțeleg de ce face una ca asta.

— Nu credeam că o să vă găsec aici.

S-a oprit lângă masa noastră, dar nu am avut curajul să îmi ridic privirea și să mă uit în ochii lui. Am continuat să o privesc pe Nora și am răsuflat

ușurată în gândul meu când a trimis-o pe Chantal direct la masă.

— Înseamnă că ai o memorie scurtă pentru că suntem aici la fiecare sfârșit de săptămână.

Cuvintele mi-au ieșit pe gură fără să le trec printr-un filtru, iar Nora m-a privit surprinsă și în același timp amuzată.

Mi-am înghițit frica și mi-am întors capul spre bărbatul care mi-a furat inima.

— Cum am putut să îmi permit așa ceva? E acel moment când tati îți alimentează cardurile de credit, nu?

Mi-am strâns pumnii pe fustă și am simțit lovitura discretă a prietenei mele pe sub masă. Probabil sunt foarte expresivă, altfel nu ar fi făcut acest gest.

— De fapt, chiar ai nimerit-o. Coincide cu acel moment din săptămână când Chantal te scoate la cină, iar tu o răsplătești cu sex.

Nora a scos un sunet complet nepolitic, iar privirea întunecată a lui Brown mă face să îmi largesc zâmbetul cu fiecare secundă.

Dacă are de gând să joace cartea cu răsfățata lui tati, atunci pot să îmi asum rolul și să îl fac să regret.

Maxilarul lui e încordat la maximum și sunt tentată să îl ating și să i-l sfărâm sub degetele mele. Ne-am susținut unul altuia privirile până când el a cedat și s-a întors spre Nora.

— Mi-a făcut plăcere să te revăd. Ai grijă ca prințesa să nu își rupă un toc până acasă, a spus făcând semn spre mine cu o mișcare a capului.

S-a întors pe călcâie fără să îmi mai arunce vreo privire și s-a îndreptat spre masa lui. Însă nu s-a așezat pe scaun. Pur și simplu a ridicat-o pe Chantal și au dispărut din restaurant.

— Dacă am fi în Antarctica, voi doi ați topi toți ghețarii, a spus doctorița mea cu un chicotit.

Am răsuflat și am simțit cum tensiunea începe să îmi părăsească corpul. Mi-am simțind mâinile tremurând și am avut nevoie de câteva clipe ca să mă calmez.

— Mereu ați avut o astfel de relație?

Am început să râd și mi-am trecut o mână prin păr, lăsând amintirile să mă invadeze.

M-am împiedicat de marginea leagănului și am căzut pe pietriș, reușind să îmi zgârii genunchii. M-am așezat în fund și m-am uitat la urmele sângerei de pe piele.

— Prințesa a căzut și și-a murdărit fustița. Cineva să îi aducă schimburile regale de la vestiar.

M-am uitat la urâciosul de Joshua Brown, care e în fruntea grupului din clasa noastră și râde de mine. Comentariul lui a stârnit amuzamentul colegilor, iar eu îmi rețin cu greu lacrimile.

— Nu plânge, majestate, a spus răutăcios apropiindu-și fața de a mea. Caleașca e pe drum ca să te ducă la castel.

— Pentru toți din orașul ăsta sunt fetița răsfățată a lui Cornelius Deverell. Mai ales pentru persoanele ca Josh, care mereu s-au chinuit să supraviețuiască. Ei cred că banii aduc fericirea și mă condamnă pentru asta. Mereu au făcut-o și mereu o s-o facă.

— Știu cum e.

M-am uitat la bruneta din fața mea și am încercat să îi întorc zâmbetul.

— Când am venit aici, m-am lovit de aceeași problemă. Chiar și acum, după ce m-am apropiat de tine și de Lydia și am început să lucrez la spital, oamenii încă se comportă ciudat în preajma mea. Dar la un moment dat trebuie să îi ignori ca să poți fi fericită.

M-am uitat la ea fără să spun nimic și fără să înțeleg la ce se referă. Apoi am început să râd și am împins paharul departe de mine.

— Niciodată nu reușesc să înțeleg mesajele tale ascunse.

Nora a golit băutura din paharul ei și a zâmbit cu sinceritate.

— Meriți să fii fericită, a spus cu un zâmbet leneș pe buze. Trebuie să ignori părerile celorlalți și să îți trăiești viața așa cum consideri tu. Și ce dacă ești răsfățata tatălui tău? Tu știi care e adevărul și asta e tot ce contează.

Am zâmbit și am ascultat-o cu atenție. Dar cum pot să fac asta când cuvintele lui Josh mă dor cel mai tare?